

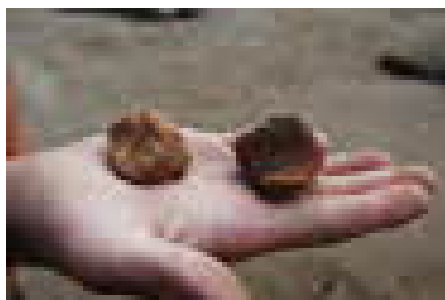
Jernalderhus på Wøyen

Frivillige organisasjoner i samarbeid med Bærum kommunes kulturavdeling og natur- og idrettsforvaltning markerer Kulturminneåret 2009 med et arrangement i måneden. I kulturminneåret er månedens kulturminne knyttet til den månedlige vandringen.

I forbindelse med prosjektet "Staver-Bryn Hovedvannforsyning", som skal kople Bærums to vannledningsnett sammen, gjennomførte Kulturhistorisk museum i august og september 2008 arkeologiske utgravninger på Wøyen, Bryn og Tanum. Under matjordlaget på Wøyen kom fortidige bosettingsstrukturer til syne i tillegg til funn som traktbegerkeramikk, flintøksbit og flintavslag. Funnene indikerer virksomhet her helt tilbake til steinalderen.

Kokegroper og stolpehull vitner om at det har vært stor aktivitet på Wøyen. I ett av stolpehullene ble det funnet leirfragmenter. Dette er rester etter de gamle veggene i huset. Huset har vært stort – 44 meter langt. Lengden og konstruksjonen tyder på at det er snakk om et hus fra eldre jernalder – sannsynligvis romersk jernalder (0-400 e.Kr.). Alle strukturer og funn er målt inn digitalt og skal hjelpe arkeologene til å forstå sammenhengen mellom stolpehullene bedre.

Jernalderhus av tilsvarende størrelse er gjenreist på Ullandhaug (1975) utenfor Stavanger og Veien kulturminnepark "Hringariki" (2005) utenfor Hønefoss. Langhuset på Veien på 47 meter regnes som særlig stort, og arkeologene antar at det kan ha vært et seremonihus med spesiell religiøs eller politisk funksjon på en felles kultplass. Huset har hatt jordgulv og det er funnet spor som tyder på at det kan ha vært husdyrhold i nordenden av huset. 17 solide stolpepar bærer det store taket og det er brukt 50.000 treplugger for å holde huset sammen. Veggene har dobbelt leirklint flettverksarmering og er 50 cm tykke. Leirfragmentene som ble funnet på Wøyen indikerer tilsvarende materialbruk.

Jernaldergården på Ullandhaug er et rekonstruert gårdsanlegg med tre hus fra folkevandringstiden ca. 350-550 e.Kr. Langhusene i Rogaland ellers har også hatt jordgulv og trevegger. Det spesielle der er at langhus som lå i steinete morenejord hadde ytre steinmurer. Det er ikke funnet murer på langhus som lå på moer eller sandsletter. Man tror derfor at murene må betraktes som isolasjon og ikke som bærende konstruksjoner. Taket var båret av to og to stolper inne i huset som var bundet sammen med en tverrbjelke slik at de dannet en grind. Langhusene i Rogaland hadde trolig torv på taket.

Kilder:

Wikipedia

[Åpen arkeologi, Kulturhistorisk museum](#)

Liv Frøysaa Moe